

let kunne blive Tilfældet, hvis man kan komme til at udstrække den Tid af 30 Dage, som nu gælder for Omladningsgods. Opgåben vil jo være at stille Transitten saa vidt mulig paa lige saa gode Bilskaar i den gamle Havn som i Frihavnen; til Fuldkommenhed vil det ikke kunne naas, hvad den ærede Ordfører ogsaa erkendte. — Vædringsforslag Nr. 2, første Stykke, gaar ud paa at fastslaa noget, som jeg ogsaa tror nu følges, jeg tror ingen Misforstaaelse kan være til Stede om, hvorledes Forholdet er, men jeg er bænd, at Vædringsforslaget er ganske usfadeligt, og det kan maaste være rigtigt nok, at det slaaes fast her, jeg kan ikke stonne, at der er noget derimod at erindre. Slutningsbestemmelserne i Vædringsforslaget gaar ud paa at bemyndige Ministeren til at vælge et andet Alternativ end de 30 Døe pr. udloset Register-ton, idet det skal være muligt at vælge samme Fremgangsmaade i den ældre Havn, som i Virkeligheden er den, der er bestemt for Frihavnen, hvad angaar Varerne der, nemlig at opkræve Afgiften paa selve Varen. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at det ikke gaar an at sætte ind i Loven andet end en Bemyndigelse. Jeg er ogsaa enig med Ordføreren i, at det er et Forhold, som kræver meget nøje Overvejelse, det vil være ganske nødvendigt, at man forhandler om Spørgsmaalet med Toldautoriteter, Havneautoriteter og med Handelsstandens Repræsentation, inden man vælger mellem de to Alternativer. Hvilket der altsaa kan komme til at blive gyldigt i Fremtiden, tør jeg ikke udtale nogen Mening om, men jeg har ikke noget imod, at Alternativerne opstilles, det hæfter jo heller ikke med Afgørelsen; det er noget, som først vil indtræde, naar Havneafgiften ophæves; altsaa ikke før end naar Frihavnen aabnes, er der Trang til den forandrede Bestemmelse. — Det sidste Vædringsforslag Nr. 3, som gaar ud paa at optage Bogbinderi blandt de forbudte Industrier, har jeg ikke nogen Indvending imod. Jeg bemærker for mit Vedkommende kun, at det er Finansministeriet, der har opgivet de tre nævnte Industrier, blandt hvilke den ærede Ordfører udtalte, at Bogbinderi ogsaa passende kan opføres, og jeg tror heller ikke, at nogen kan have noget imod, at det sker. Jeg kan saaledes anbefale, at Tinget vedtager de af Udvalget stillede Vædringsforslag.

Da ingen yderligere ønskede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Vædringsforslagene Nr. 1 og 2 til § 8 af Udvalget:

1) 1ste Stykke, Nr. 2. Der tilføjes: „under Sagtagelse af de For skrifter, som af bemeldte Minister i saa Henseende nærmere fastsættes“.

2) 2det Stykke. Der tilføjes: „Er Skibet fuldt lastet og løser hele sin Ladning, erlægges denne Afgift af Skibets maalte Drægtighed; hvis det ikke er fuldt lastet eller ikke løser hele sin Ladning, erlægges Afgiften af det opløste Kvantum omregnet til Register tons efter Toldvæsenets Bestuvsningsreglement, dog saaledes at Afgiften i intet Tilfælde overskrider det Beløb, der svarer til Skibets maalte Drægtighed. — Indenrigsministeren bemyndiges til at bestemme, at der i Stedet for den fornævnte Havneafgift af 30 D. pr. udloset Register-ton skal erlægges en hertil svarende Afgift af Varerne, hvilken Afgift i saa Fald bliver at fastsætte for hver Varesort i Overensstemmelse med Toldvæsenets Bestuvsningsreglement.“

ved toges uden Afstemning.

Vædringsforslag under Nr. 3 til § 12 af samme:

4de Linie. Efter „Margarine“ indsthydes „ei heller Bogbinderier“.

ved toges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

ved toges enstemmig med 64 Stemmer og bliver nu at tilstille Landstingets Formand,

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om den offentlige Fred paa Folketjens Helligdage samt paa Grundlovsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget sættes under Forhandling.

M. S. Larsen: Som ærede Medlemmer vide, er det en temmelig gammel Sag, der foreligger for os i Dag. Om jeg ikke tager fejl, have vi behandlet den mindst i 5 Aar, og den har været drøftet Aar efter Aar i Udvalget. Jeg tør vel antage, at der er et